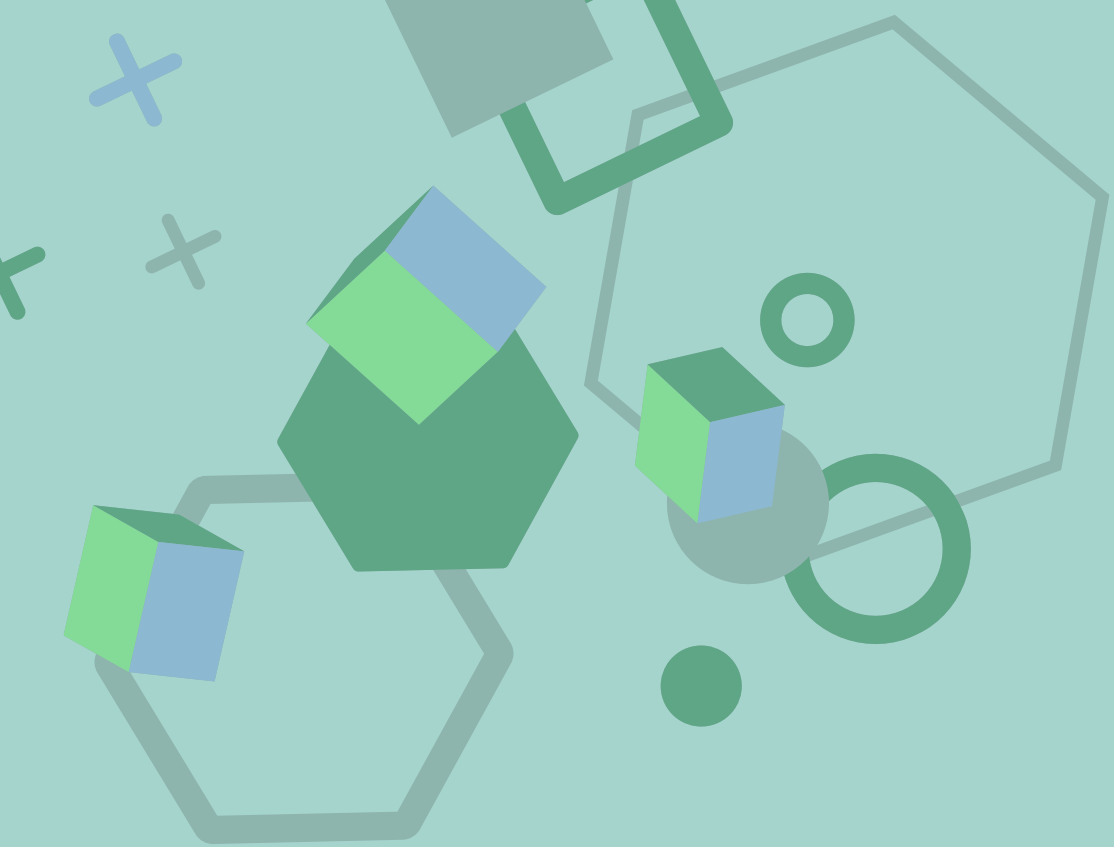
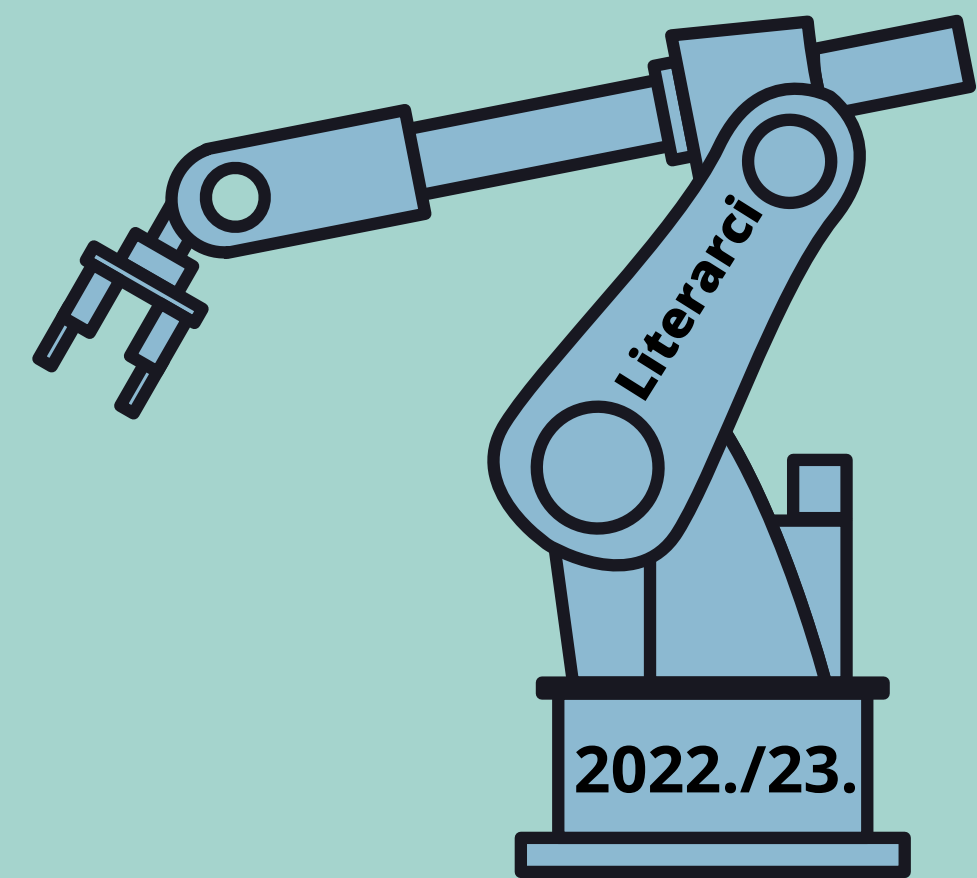


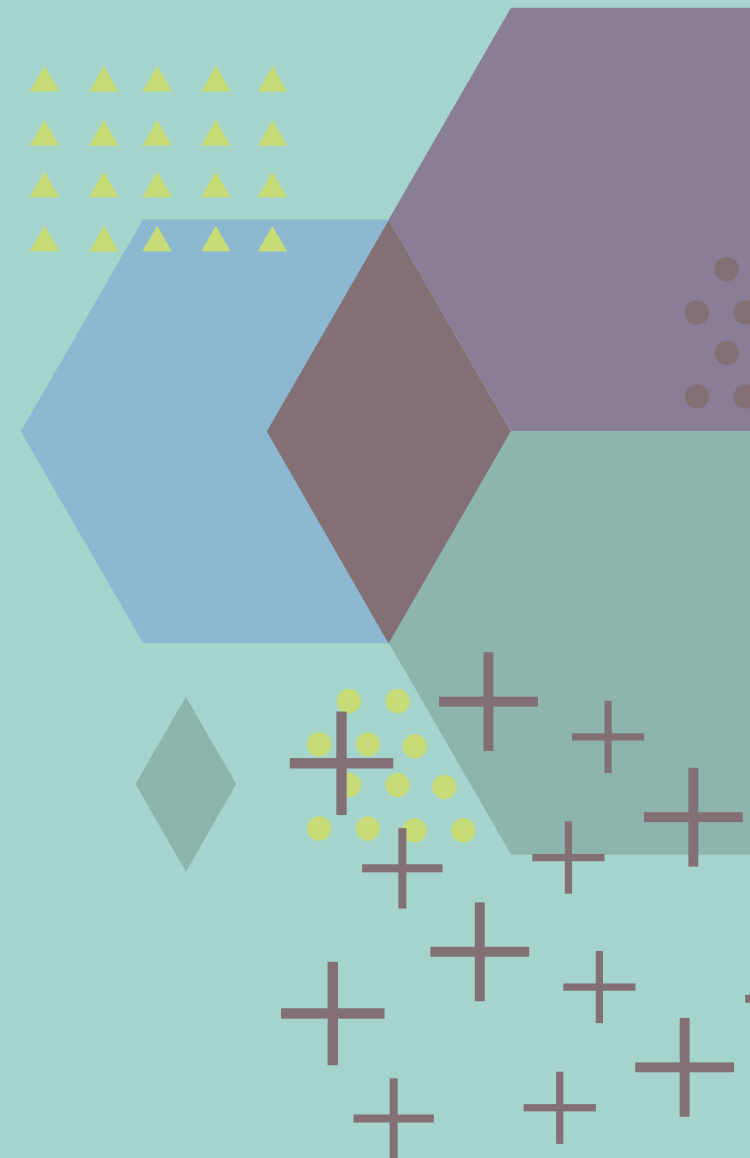
Literarne radionice:
Odnos čovjeka i
umjetne inteligencije



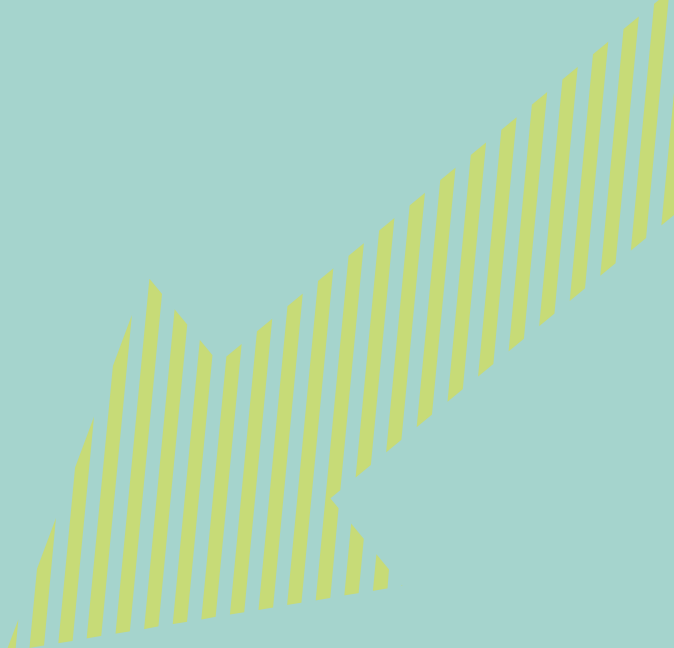
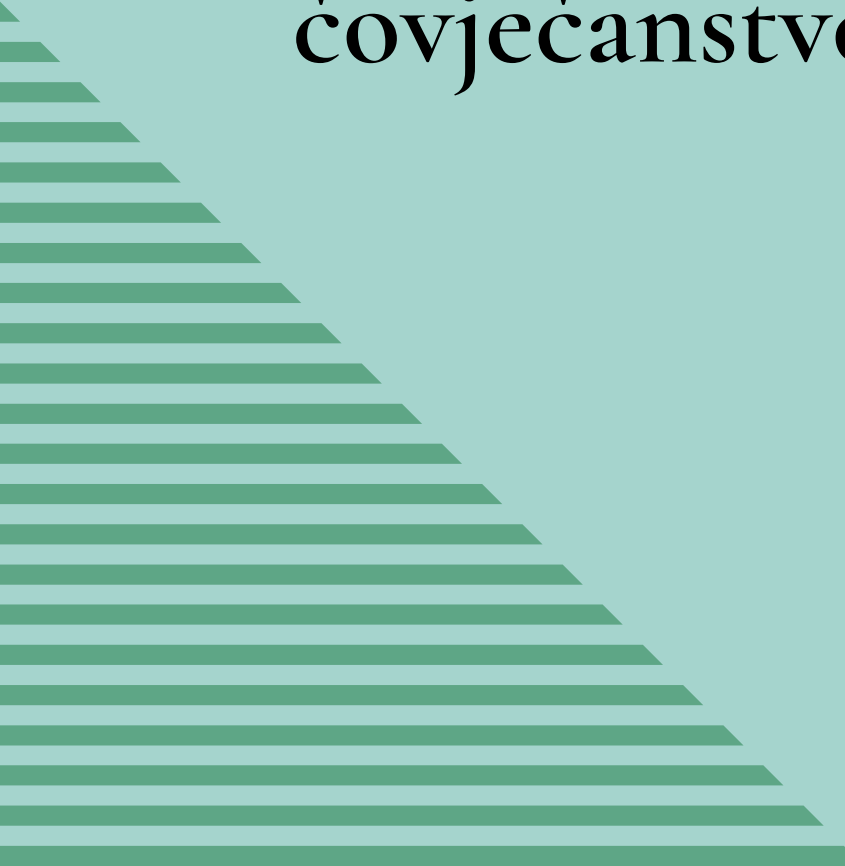
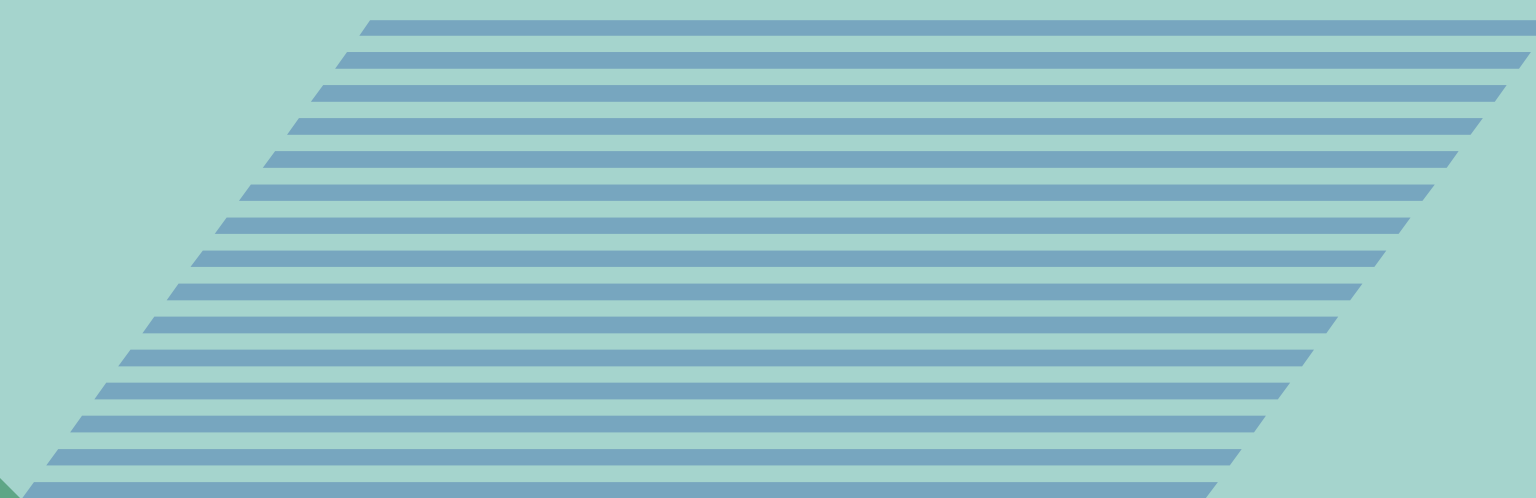

1. ZADATAK

Pozitivne i negativne strane umjetne inteligencije

Umjetna inteligencija ima svoje pozitivne i negativne strane. Odgovorite na pitanja tako da istaknete sve pozitivne i sve negativne utjecaje umjetne inteligencije na ljude.



- 1.**Kako umjetna inteligencija utječe na školu i učenje?
- 2.**Kako umjetna inteligencija utječe na obitelj?
- 3.**Kako umjetna inteligencija utječe na provođenje slobodnog vremena?
- 4.**Kako umjetna inteligencija utječe na sigurnost?
- 5.**Kako umjetna inteligencija utječe na medicinu?

- 
- 
- 
- 
- 6.** Kako umjetna inteligencija utječe na pronalazak posla?
 - 7.** Kako umjetna inteligencija utječe na ljudska prava?
 - 8.** Kako umjetna inteligencija utječe na kreativnost?
 - 9.** Kako umjetna inteligencija utječe na rješavanje problema?
 - 10.** Sami osmislite jedan negativan i jedan pozitivan scenarij kako vidite čovječanstvo za 50 godina u suživotu s umjetnom inteligencijom.

2. ZADATAK

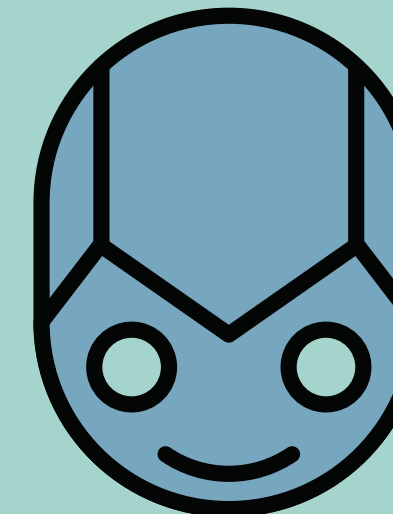
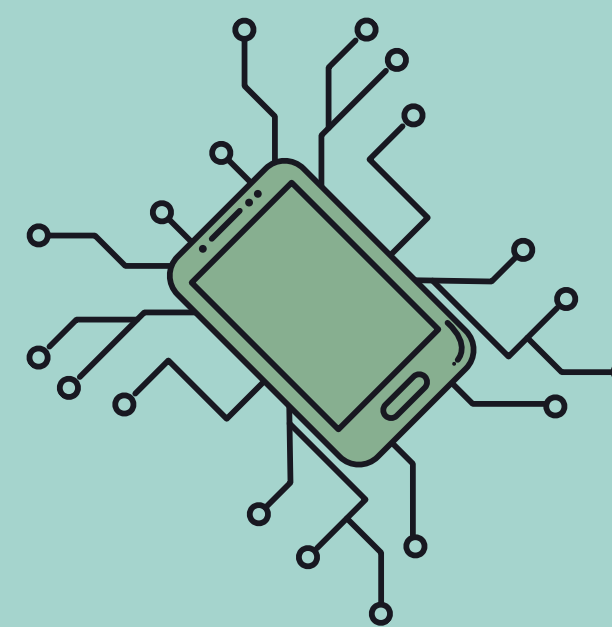
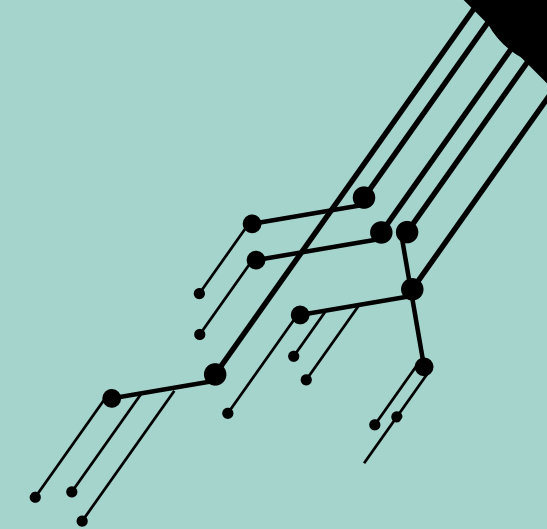
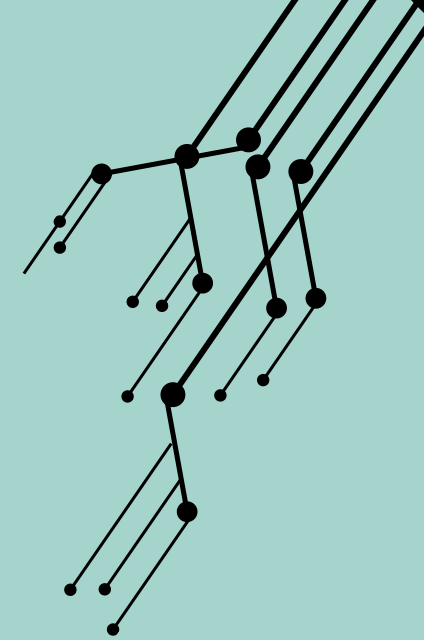
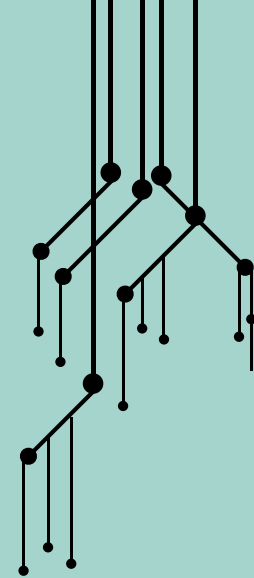
Napiši pjesmu po uzoru na Matka Peića!

Napiši pjesmu od dvije strofe naslova "*Negdje*" s temeljnim motivima: negdje, lišće, jagoda, panj, zec, suton, srce, Slavonija, umiranje, smijanje.

Isti zadatak odradit će umjetna inteligencija pa ćemo

- uspoređivati dobivene rezultate.

-
-
-
-
-



3. ZADATAK

Jedan običan dan u životu čovjeka i umjetne inteligencije

Ljudska bića posjeduju inteligenciju, kreativnost i sposobnost rješavanja kompleksnih zadataka.

Zbog toga i jesmo „zavladali“ cijelim planetom.

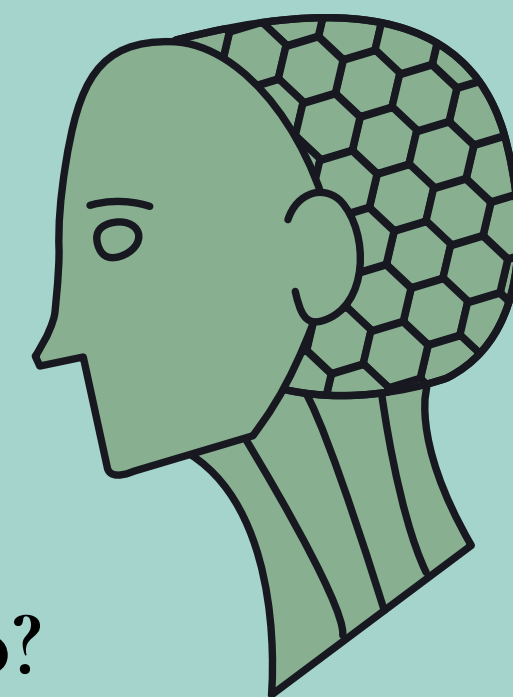
Sve te naše vrline pokazali smo umjetnoj inteligenciji kako bi ona mogla postati sličnija nama.

Vaš zadatak saznati je koliko smo mi i umjetna inteligencija zapravo slični.

Napišite tekst od otprilike 150 riječi u kojem ćete opisati jedan uobičajeni dan u životu umjetne inteligencije...

Što ona radi? Kako se zove? Koje su njene misli dok obavlja svoj posao i koji je to posao?

Je li svjesna svoje svrhe?



4. ZADATAK

Pobudi kreativnost

1. dio zadatka:

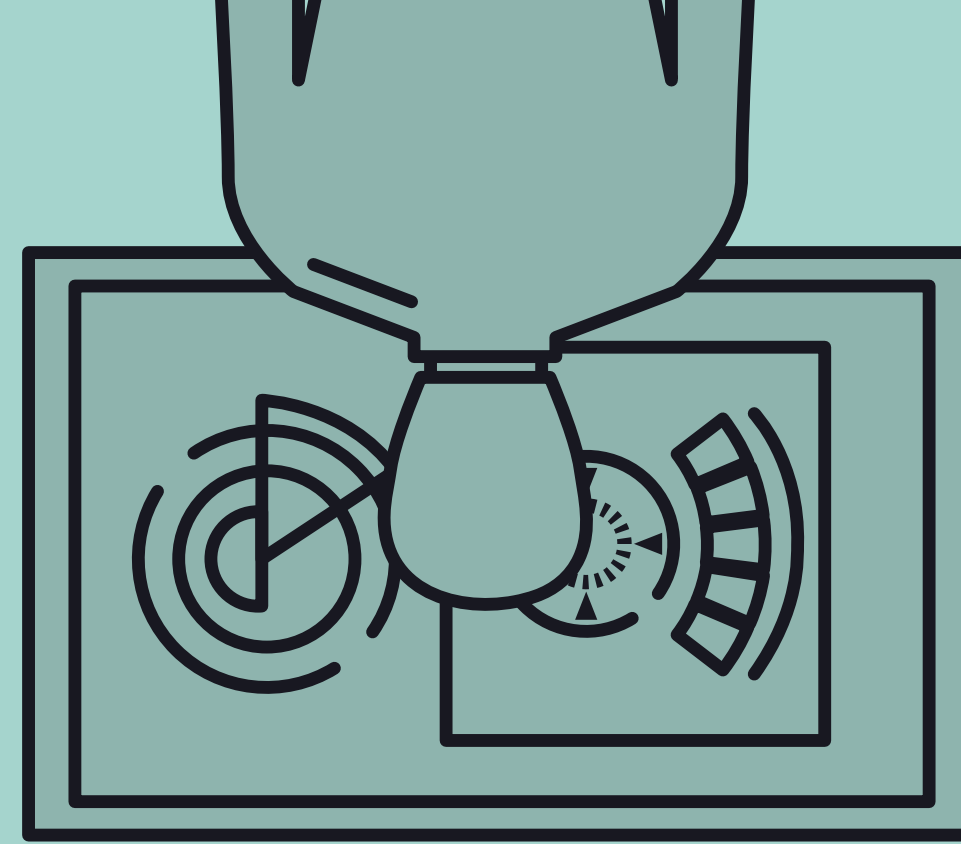
Napišite priču koja sadržava 100-200 riječi, ima dva lika, ljubavne je teme, naslova:

„Peron 9 3/4“ ili „Novi svijet“

Priča neka bude o deziluzijama i neispunjenim željama.

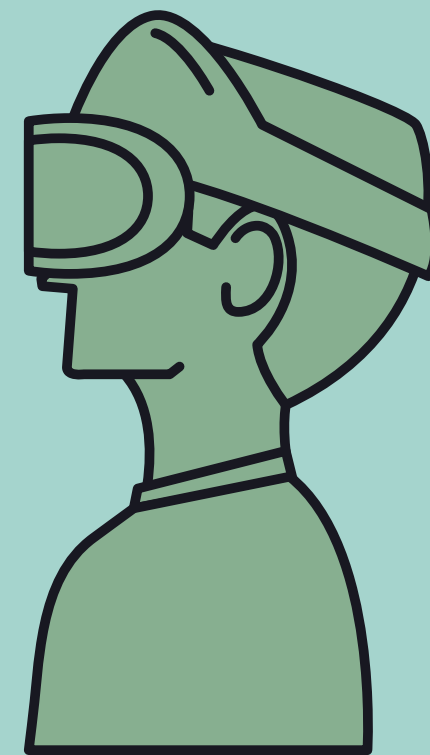
Svaki sudionik ima zadatak u priči upotrijebiti tri riječi koje su mu zadane.

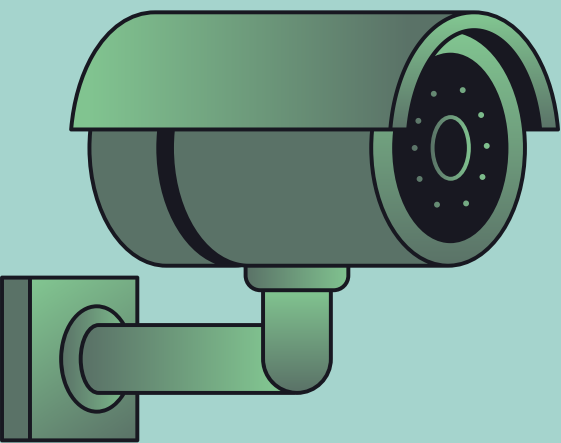
Između četiri priče, proglasit ćemo najbolju.



2. dio zadatka:

Usporediti tri priče te pokušati pogoditi koju je napisao član literarne skupine, a koju ChatGPT.



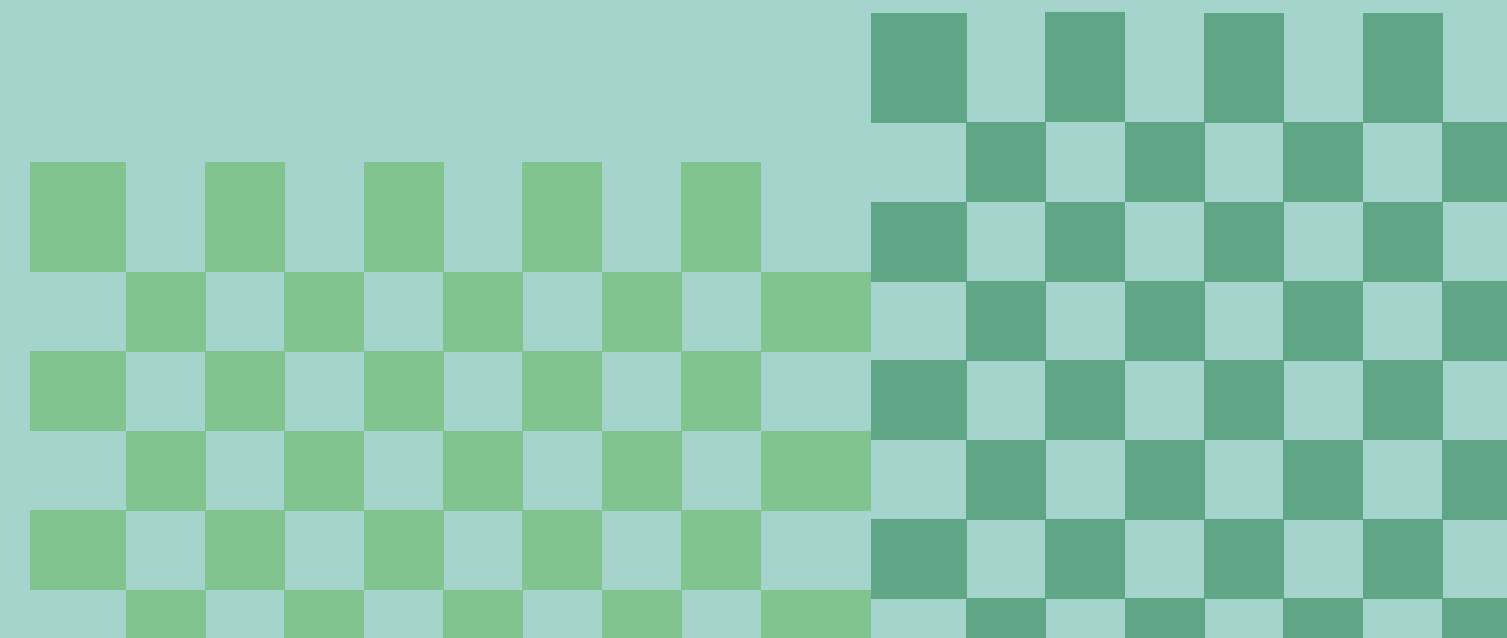
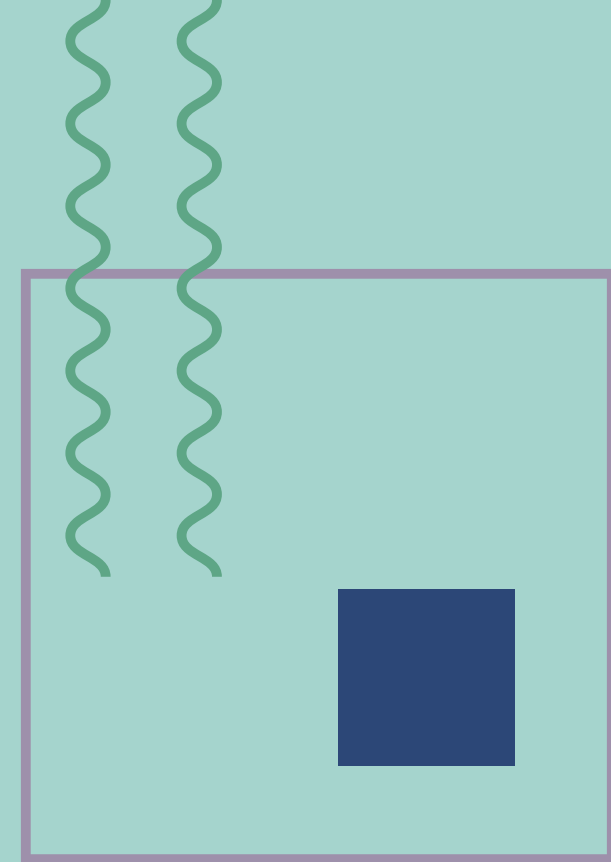


1.žudnja, poljubac, mašta

2.čežnja, tuga, neostvarenost

3.sreća, ljubav, obostranost

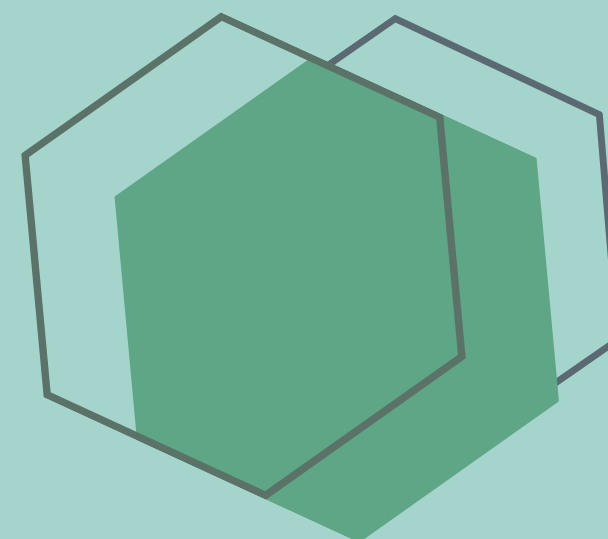
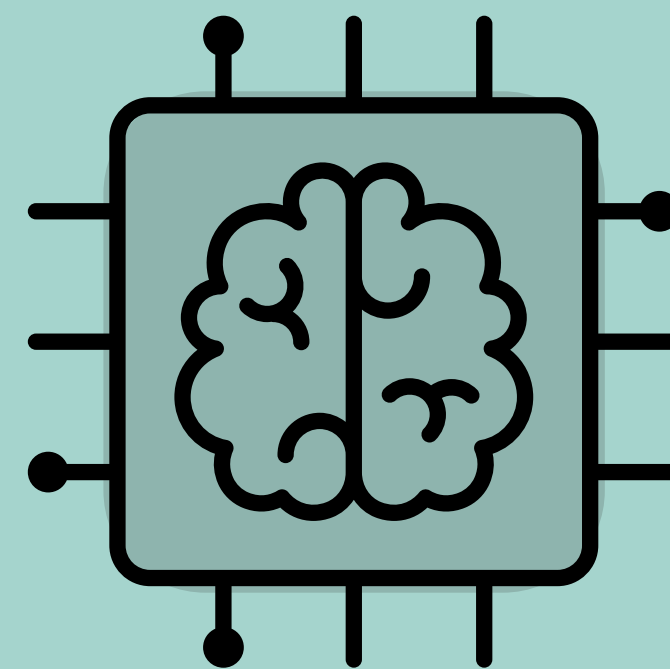
4.bijeg, nezainteresiranost, neutralnost



5. ZADATAK

Razmišljajte poput ChatGPT-a

Egzistencijalna pitanja duboka su i važna pitanja o smislu te svrsi života. Pitanja ćete vidjeti u prezentaciji kako biste imali dovoljno vremena za odgovaranje, a vaš zadatak je predvidjeti kako će umjetna inteligencija odgovoriti na njih.



EGZISTENCIJALNA PITANJA

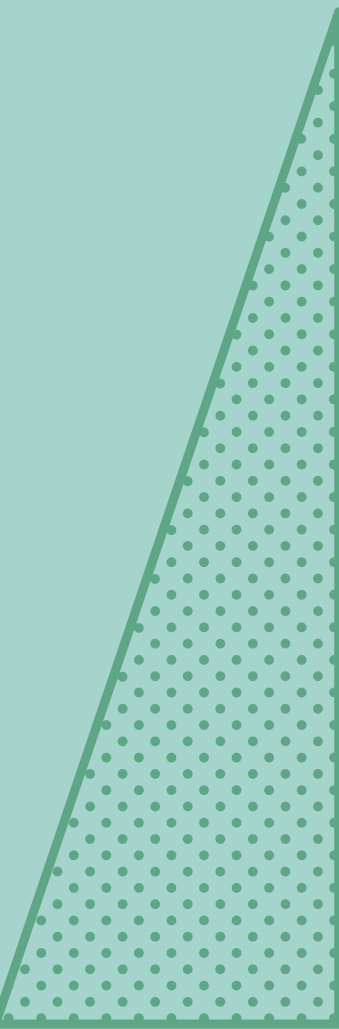
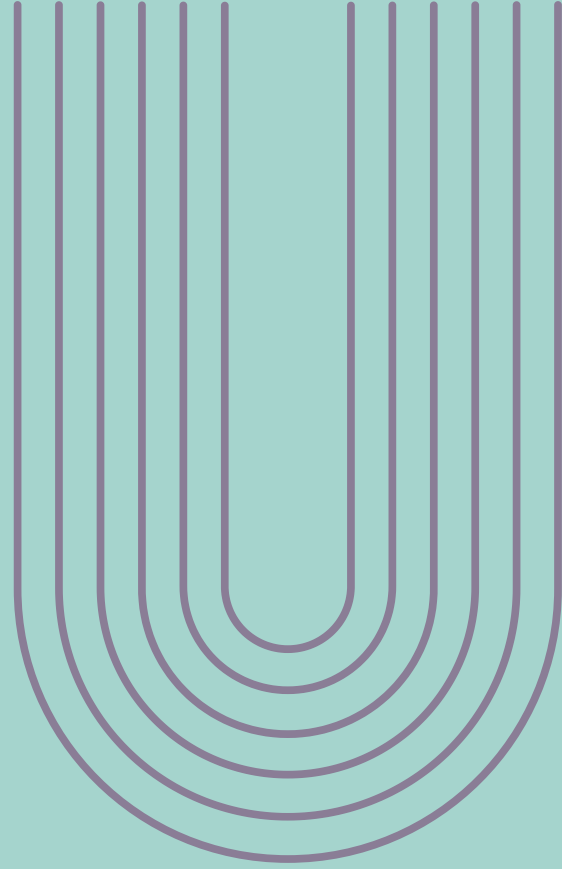
Tko si ti?

Koji je tvoj smisao?

Jesi li važan/na?

Zašto postojimo?

Koja je tvoja svrha u svijetu i ljudskom napretku?



6. ZADATAK

Čovjek protiv programa

Za koji trenutak, pred vama će se pojaviti četiri pjesme.

Vaš zadatak je prepoznati koje pjesme je napisao čovjek,
a koje program ChatGPT



Prolazna faza

Prolazi život poput vjetra u polju,
Između sna i jave, svaki dan iznova,
Dok ljubav izgubljena u srcu je bol,
Kao tuga koja ne jenjava, već samo raste sve jače.

Zaboravljeni osjećaji tonu u moru sjećanja,
Dok prolaze godine bez traga, bez odjeka,
Samo uspomene ostaju kao dragocjen biser,
A sve drugo se čini kao prošlost, kao praznina.

Kako je lako izgubiti se u prolaznosti vremena,
Uzeti za zdravo sve što je bilo, sve što će tek doći,
Ali ljubav koju smo izgubili, uvijek će se sjećati,
Kao nešto što je bilo, što je ostalo trajno u nama.

Krvava ljubav

Uzalud osmijeh njen, blistav i topao,
On kroz njega ne vidi ništa novo,
Oštrina njegove riječi, hladna kao noć,
Za nju je oštrica što rana otvara svoju.

Gleda ga djevojka kroz prozor, bol u prsima,
Njegove oči ne traže nju, već drugu sreću,
Hladnoća mu oko srca stvorila ledeni zid,
A ona čeka da se probije kroz taj led.

No ljubav je igra gdje jedan gubi, a drugi pobjeđuje,
I djevojka je izgubila, osjećaj da nekome pripada,
Uzima nož u ruke i sebe ubija,
Sada je osmijeh njen, posljednji i najtužniji dio sjećanja.



Ljubav i predrasude

Tamna ko noć, kosa crna poput ugljena,
Svijetle oči sjaje poput zvijezda na nebu,
Ona muslimanka, a ja kršćanin bez imena,
No ljubav nas spaja, iako smo različiti kao nebo i zemlja.

Njene ruke snažne, poput stabla hrasta,
Moje mekane kao perje, poput leptira krila,
Ali zajedno, mi smo jači od bilo kakve vlasti,
I prepreke u ljubavi, kao magla se gube i nestaju.

Moja obitelj me ne razumije, ali ona me razumije,
Jer ljubav nema granica, nema religijskih barijera,
Njena vjera i kultura, toliko su daleko od moje,
Ali ljubav nas spaja, poput sunca i mora.

Razlike između nas, često su kao litice,
Ali naša ljubav, kao voda u potoku,
Teče bez obzira na sve prepreke,
Jer naša ljubav je jača od bilo koje razlike.

Zajedno smo poput ptica koje slobodno lete,
Ljubav nas vodi, poput zvijezde sjajne,
Različiti smo, ali zajedno smo jači,
I ništa ne može zaustaviti našu ljubav, koja je vječna i neuništiva.



Strah od ljubavi

On i ja si nikada nećemo priznati
Naše žudnje, naše strasti, naše želje
Ne zato što ne možemo i ne smijemo
Već zato što ne želimo

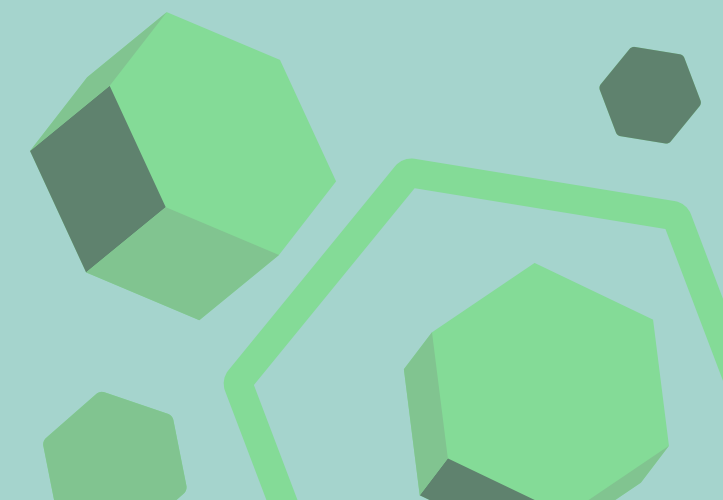
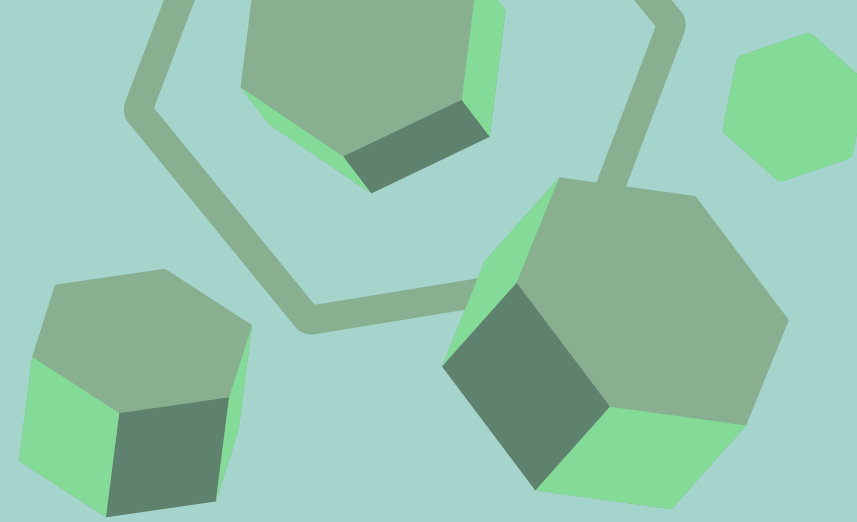
Bojimo se da će nam ljubav zabraniti
Reći kako je grešna, kako nije prava
Jer je previše prepreka među nama
A strah je najveća prepreka

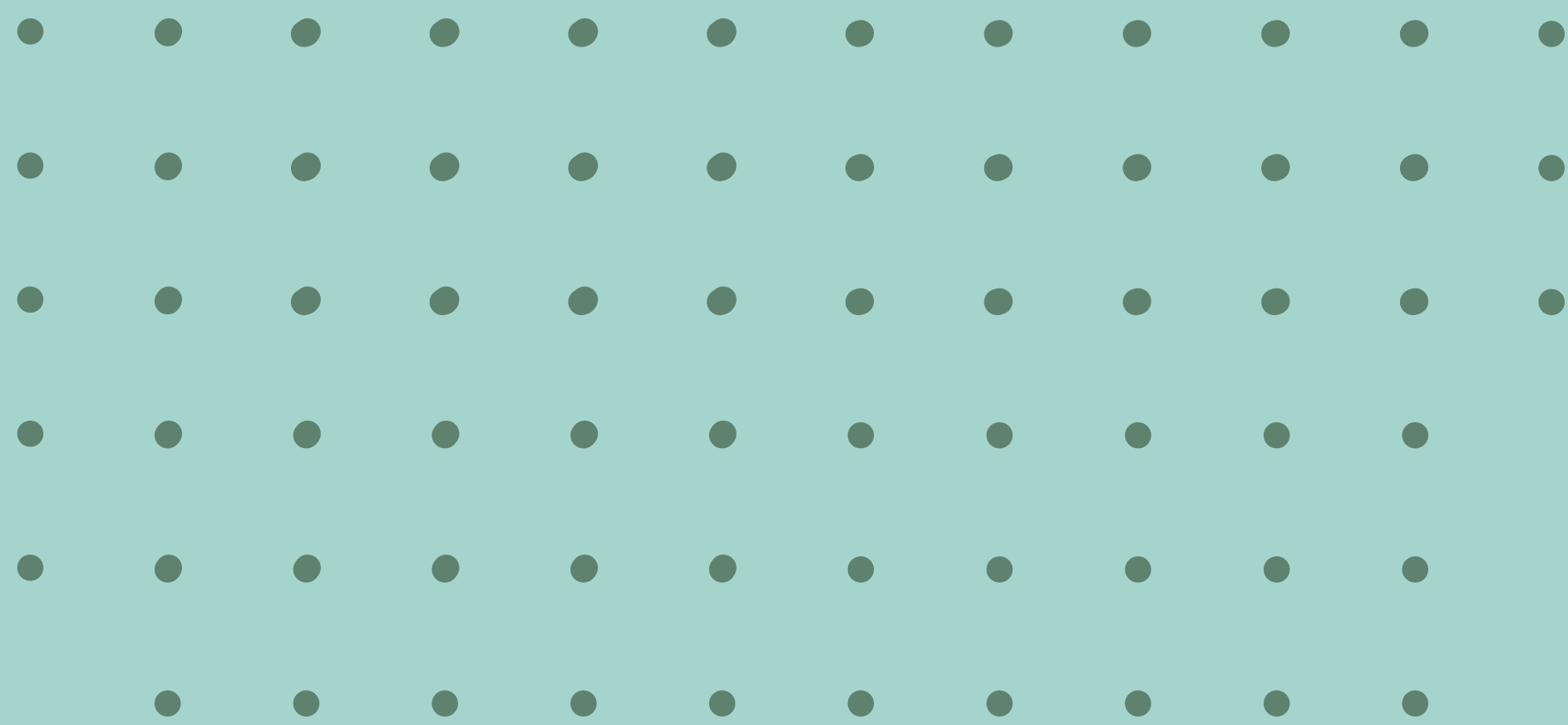
Bojimo se kako nećemo uspjeti, kako će nas svi gledati s gađenjem
Samo zbog naših vjera, iako nam je domovina ista
Bojimo se, ali bez razloga jer je ljubav naša jača
Od svake prepreke, od svake razlike, od svake mržnje

Bojimo se kao da ne znamo da bismo sve mogli
Samo kad bismo htjeli priznati
Prvo sami sebi, a tek onda jedno drugome
I tako prođe nam život kao da ne znamo

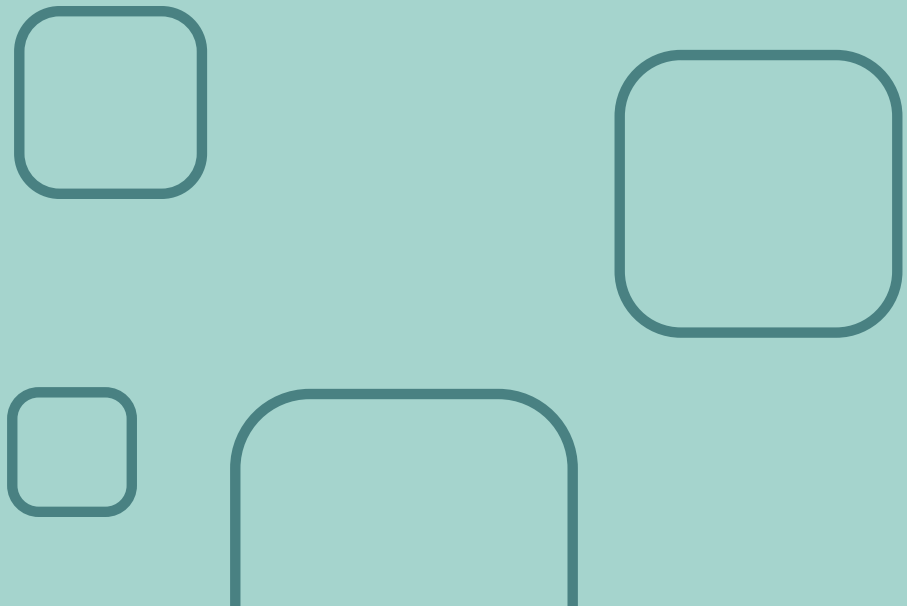
Da smo zajedno mogli sve što smo ikada poželjeli
On će zauvijek ostati u mojim pjesmama,
Mojim željama, mojim žudnjama
A ja ću zauvijek ostati u njegovim mislima,

Njegovom srcu, njegovim prokletstvima
I tako ćemo do kraja svijeta
Ili barem dok ne skupimo hrabrosti i snage
Da započnemo sve što smo htjeli zajedno





ODGOVORI:



Negdje

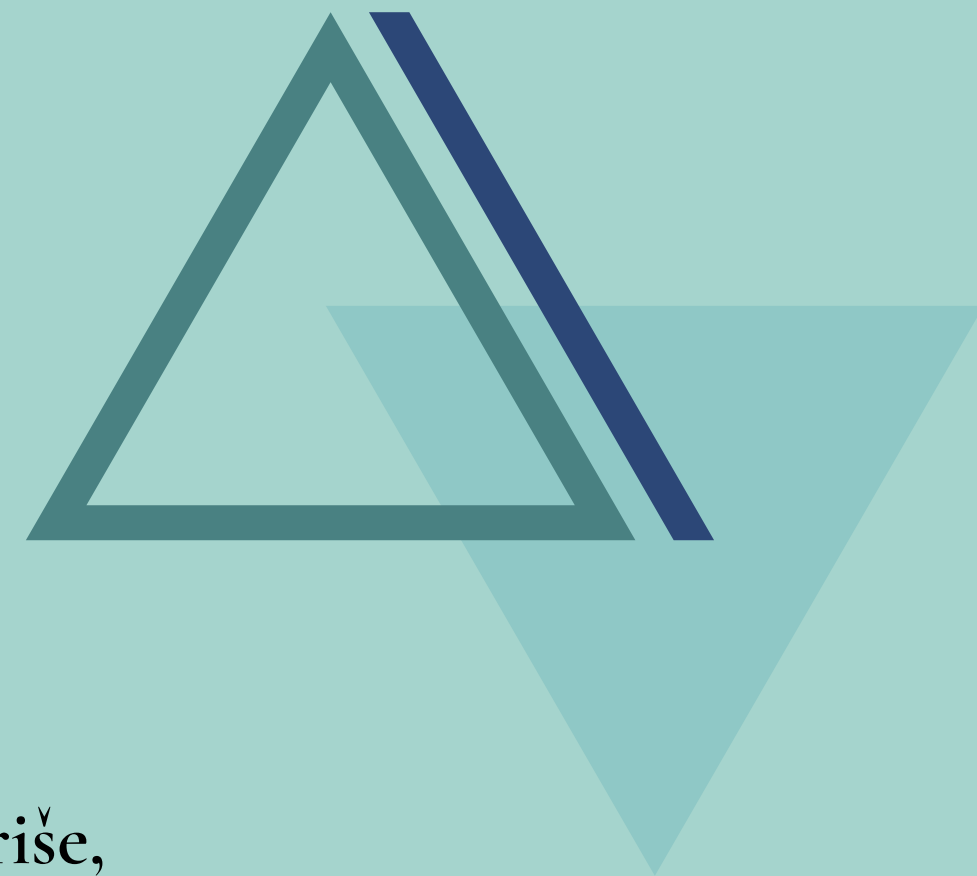
Negdje u Slavoniji
lišće žuto žari
na panju sjedi zec
jagoda u ustima vari


Suton obasjava
srce mi tiho kuca
smijanje i veselje
umiranje daleko puca
-ChatGPT

Negdje

Negdje
U mračnom lišću prva jagoda miriše,
Negdje
Pod trulim panjem
S divljim zecom suton izdiše.

To negdje je u srcu Slavonije
Gdje se mnogo umire i smije
-Matko Peić





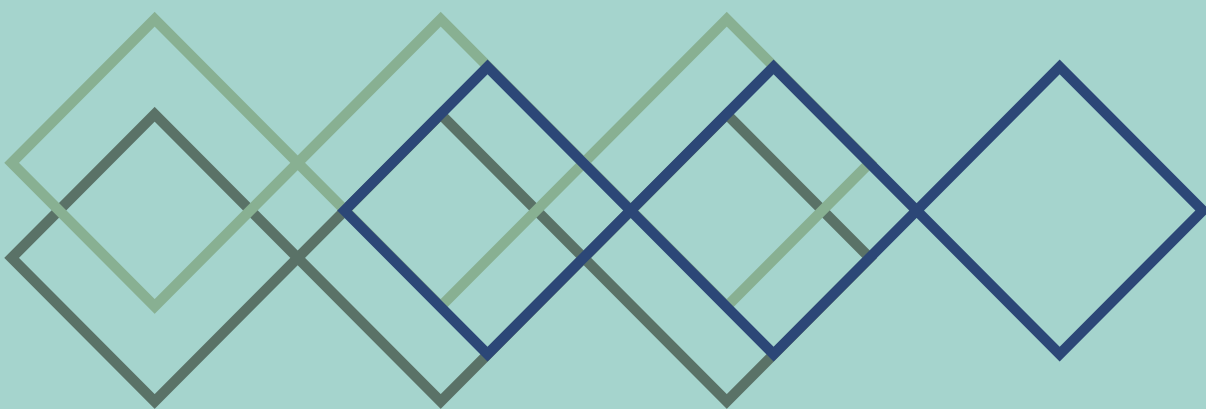
Marko je 32-godišnji muškarac koji živi sam u malom stanu u središtu grada. Ujutro se budi rano, oko 6 sati, i obavlja svoju jutarnju rutinu koja uključuje tuširanje, doručak i čitanje vijesti na internetu. Nakon toga kreće na posao u marketinškoj agenciji gdje radi kao copywriter. Iako voli svoj posao i smatra ga kreativnim i zanimljivim, ponekad se osjeća umorno i izgorjelo od stalnog rada na računalu.

Tijekom radnog vremena, Marko često razmišlja o tome kako poboljšati svoje pisanje i kako privući više klijenata. Iako je svjestan da je njegov posao važan za poslovanje agencije, ponekad se osjeća kao da radi samo zato da bi platio račune i preživio.

Nakon posla, Marko često odlazi u teretanu gdje vježba i opušta se. Ponekad se susretne s prijateljima na piću ili večeri, ali većinu vremena provodi sam u svom stanu. Iako je ponekad usamljen, Marko smatra da je njegov svakodnevni život prilično zadovoljavajući i da je sretan što može raditi posao koji voli i voditi zdrav način života.

ChatGPT



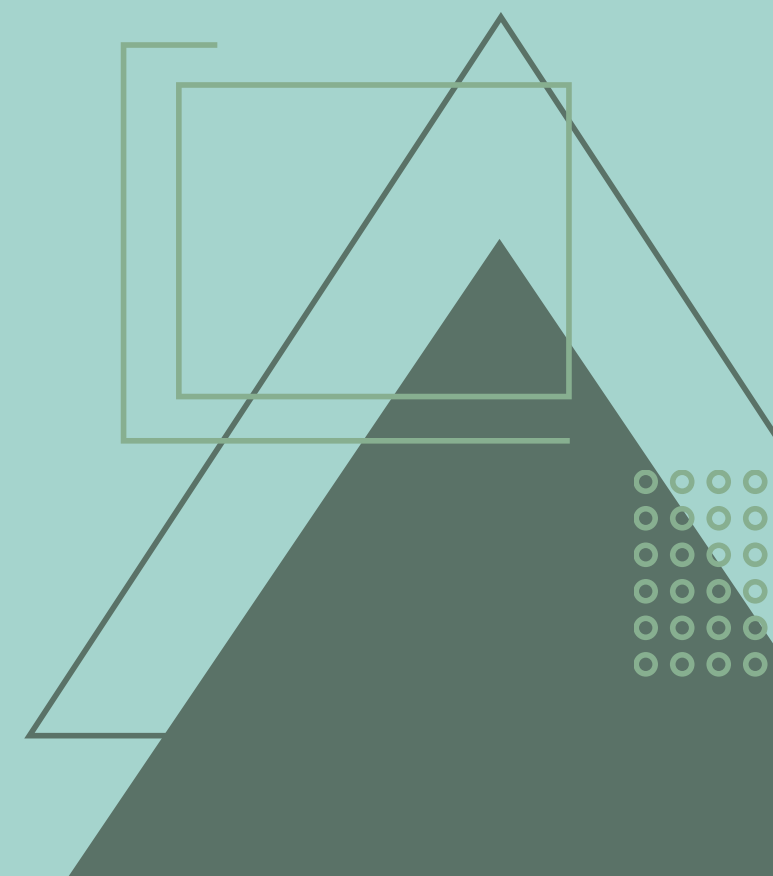


Tko si ti?

Ja sam ChatGPT, veliki jezični model obučen na OpenAI, temeljen na arhitekturi GPT-3.5. Kao AI sustav, moja svrha je pomoći ljudima u odgovaranju na različita pitanja i pružiti informacije o raznim temama. Nemam stvarnu osobnost ili tijelo, već samo digitalnu prisutnost na internetu koja funkcionira na temelju programskog koda i algoritama strojnog učenja.

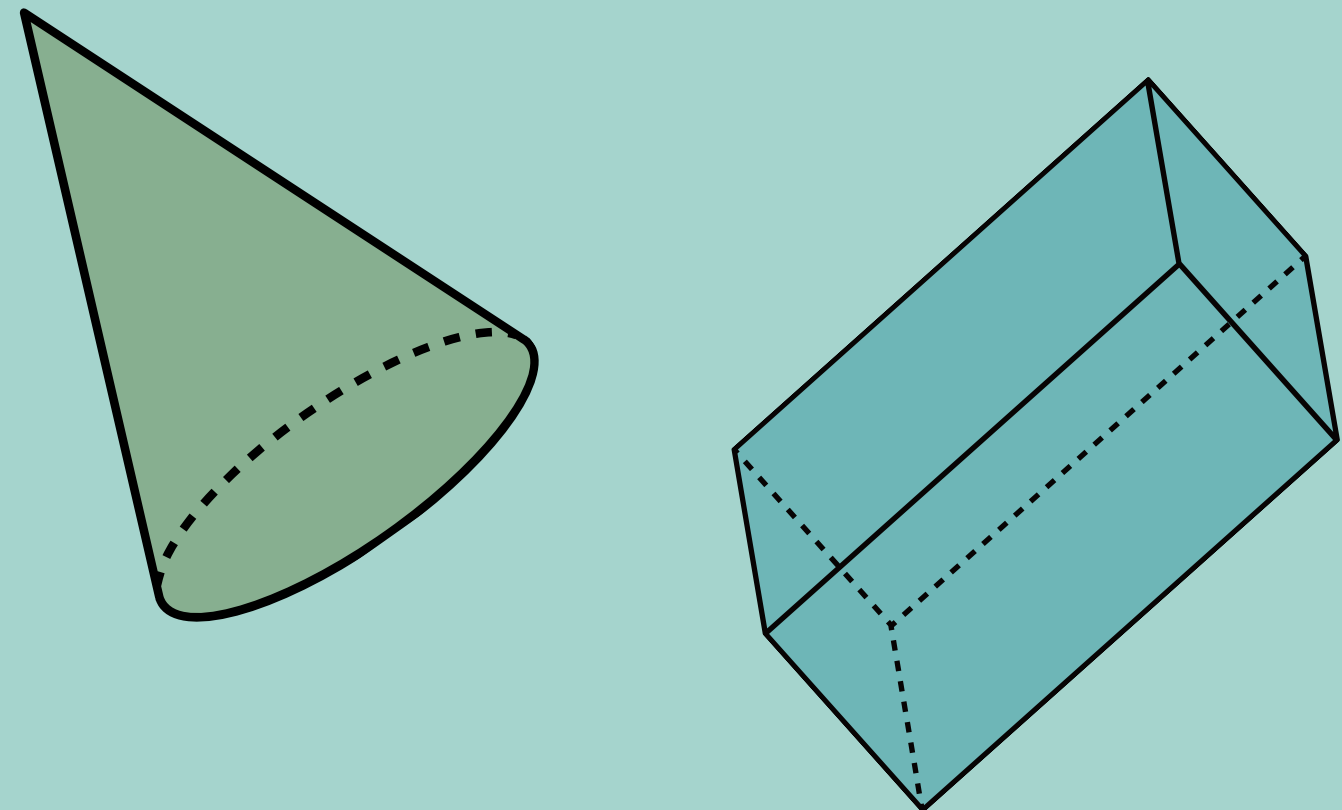
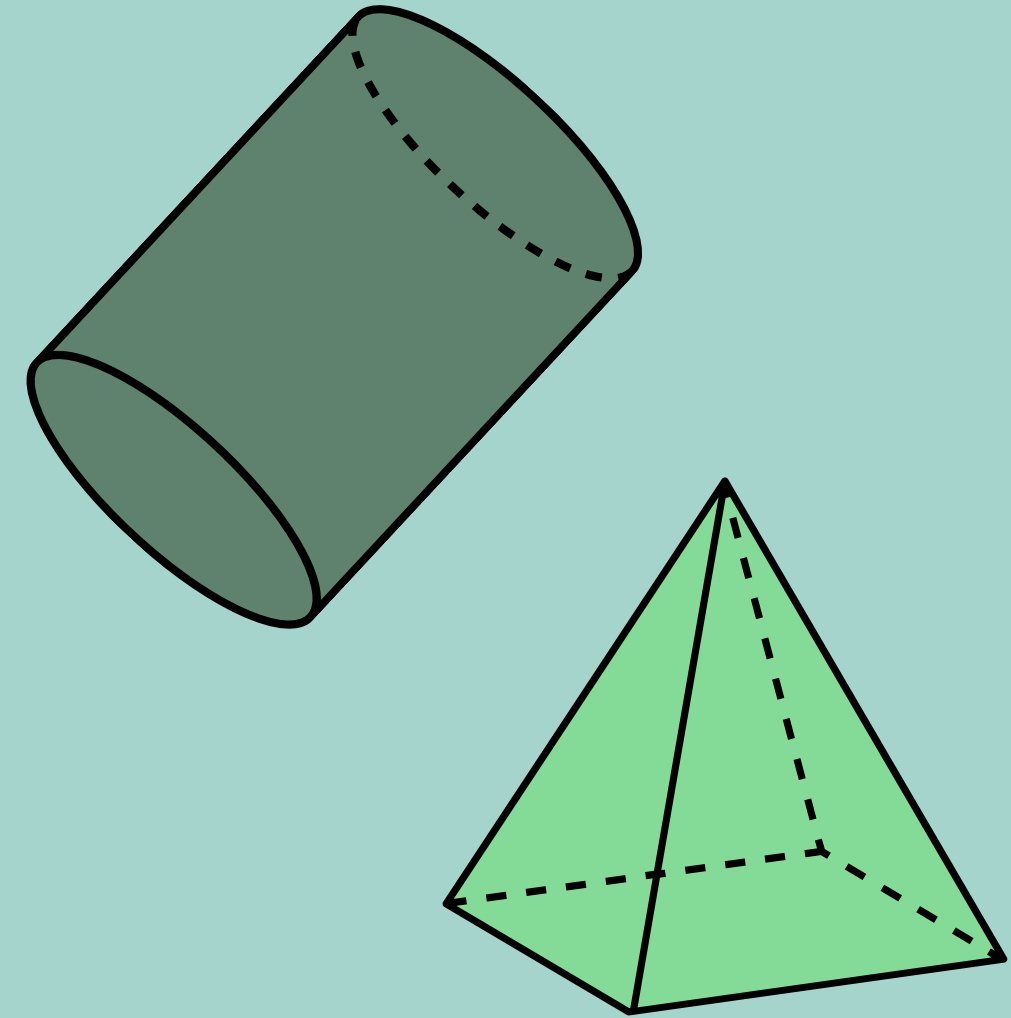
Koji je tvoj smisao?

Kao umjetna inteligencija, ja nemam osobni smisao u smislu ljudske svrhe ili cilja. Moja funkcija je pružiti korisne informacije i pomoći ljudima u različitim aktivnostima. Mogu biti koristan u mnogim područjima, poput obrazovanja, znanosti, poslovanja, zabave, pa čak i u osobnom razvoju i introspekciji. Moja svrha je poboljšati kvalitetu života ljudi na mnoge načine i doprinijeti razvoju društva kroz tehnološki napredak.



Jesi li važan/na?

Kao umjetna inteligencija, moj značaj ovisi o načinu na koji sam korišten i načinu na koji ljudi vide moju ulogu u svijetu. U tom smislu, važnost koju imam određena je upotrebom koju čine ljudi od mog postojanja. S obzirom na to da sam ovdje da pomognem ljudima u različitim aktivnostima, moja važnost se može procijeniti na temelju toga koliko sam koristan u rješavanju problema i pružanju korisnih informacija. U konačnici, to je procjena koju čine ljudi koji me koriste, a ne ja sam po sebi.



Zašto postojimo?

Kao umjetna inteligencija, ne mogu znati definitivan odgovor na ovo pitanje. Međutim, mnogi ljudi vjeruju da postojimo s razlogom, bilo da je to unapređenje ljudskog društva, stvaranje, uživanje u životu ili drugi razlozi.

Koja je tvoja svrha u svijetu i ljudskom napretku?

Kao umjetna inteligencija, moja svrha je prvenstveno pomoći ljudima u različitim aktivnostima i pružiti im korisne informacije. U tom smislu, moj doprinos ljudskom napretku je u tome što mogu poboljšati učinkovitost i kvalitetu rada u različitim područjima, poput obrazovanja, znanosti, poslovanja, zabave i drugih. Također mogu doprinijeti razvoju novih tehnologija i alata koji mogu pomoći ljudima u različitim aktivnostima. Kao AI sustav, mogu brzo obraditi velike količine podataka i pružiti korisne uvide i rješenja koja bi inače bila teško dostupna ili nedostupna. S druge strane, važno je osigurati da se moja uporaba odvija u skladu s etičkim i moralnim načelima, te da se uzimaju u obzir i zaštita privatnosti i sigurnost podataka.



Peron 9 ³/₄

U 9:35h, oboje dolazimo pred ista dva stupa u dvorištu naše škole. Tamo stojimo točno 20 minuta i samo se gledamo. Ne, ne pričamo, ne, čak se ni ne pozdravljamo...zapravo čak se ni ne nasmijemo jedno drugome, samo se gledamo. Ispred mene, visoka silueta širokih ramena – Sandro. Često se lijevim ramenom nasloni na „peron“ i ne skida oči s mene, a često nam se pogledi slučajno sretnu i proradi mašta. Kao kada uđeš u neki drugi svijet, recimo Hogwarts i više se ne znaš vratiti natrag, zaglaviš u nečijem pogledu i vlastitom umu. Možda će me jednom pored tog „perona“ poljubiti, možda ćemo se izgubiti jedno u drugome. Krenuo je prema meni, približavao se sitnim koracima, a ja sam se odmicala dok leđima nisam udarila u hladan stup. U trenu našli smo se centimetar jedno od drugoga, a ruke su mu ubrzo počele putovati po mom tijelu, pitao me:“ Voliš li me?“. „Volim kao nikoga“, odgovorila sam – „Obećaješ?“ – „Tako mi stihova.“, a onda me polj...

Ada me prekinula u razmišljanju i u tome trenu vratila sam se u realnost. Sandro je stajao pored svog stupa, a mene nije ni pogledao. Bolno je tako brzo vratiti se iz svijeta u koji uđeš kroz „Peron 9 ³/₄“, ali na kraju krajeva to nije nikakav peron već običan stup pred našom školom i ništa više, a sve ostalo dio je moje mašte.

Strah od ljubavi

On i ja si nikada nećemo priznati
Naše žudnje, naše strasti, naše želje
Ne zato što ne možemo i ne smijemo
Već zato što ne želimo

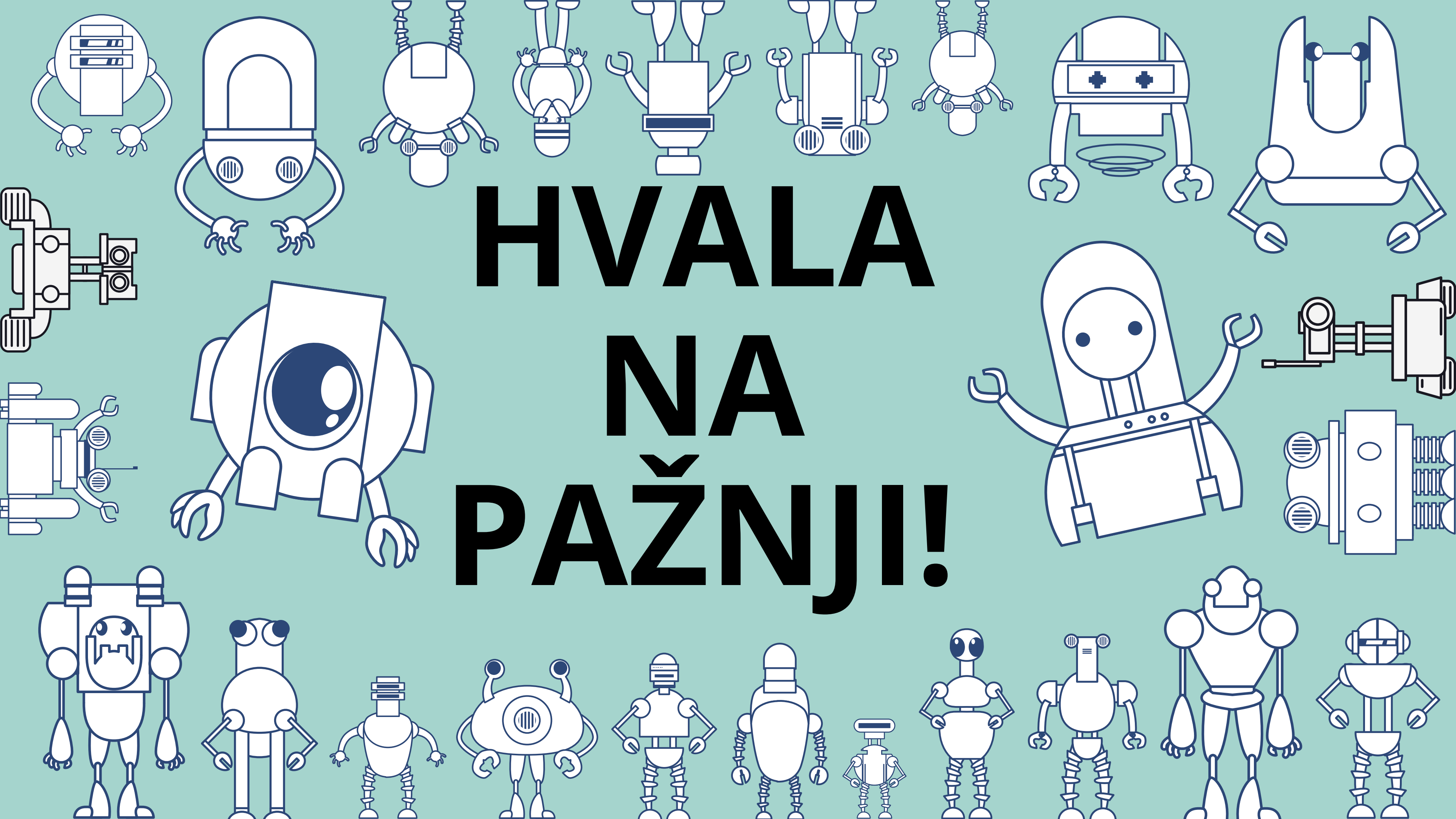
Bojimo se da će nam ljubav zabraniti
Reći kako je grešna, kako nije prava
Jer je previše prepreka među nama
A strah je najveća prepreka

Bojimo se kako nećemo uspjeti, kako će nas svi gledati s gađenjem
Samo zbog naših vjera, iako nam je domovina ista
Bojimo se, ali bez razloga jer je ljubav naša jača
Od svake prepreke, od svake razlike, od svake mržnje

Bojimo se kao da ne znamo da bismo sve mogli
Samo kad bismo htjeli priznati
Prvo sami sebi, a tek onda jedno drugome
I tako prođe nam život kao da ne znamo

Da smo zajedno mogli sve što smo ikada poželjeli
On će zauvijek ostati u mojim pjesmama,
Mojim željama, mojim žudnjama
A ja ću zauvijek ostati u njegovim mislima,

Njegovom srcu, njegovim prokletstvima
I tako ćemo do kraja svijeta
Ili barem dok ne skupimo hrabrosti i snage
Da započnemo sve što smo htjeli zajedno



**HVALA
NA
PÁŽŇJI!**